Dosarul nr. 2-19211/25
2-25125539-12-2-02092025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

28 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Balan
Grefier Bogdana Mamedov

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Veronica Josu împotriva lui Vadim Dimici, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Botanica, municipiul Chișinău cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și a cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 01 septembrie 2025, Veronica Josu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vadim Dimici, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Botanica, municipiul Chișinău cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de *****, în urma relației de concubinaj cu pârâtul, s-a născut copilul *****.

A menționat că, deoarece o conviețuire și o eventuală încheiere a căsătoriei nu a fost posibilă de realizat din motivul existentei unor neînțelegeri, ea și pârâtul s-au separat, copilul minor ***** fiind în grija și întreținerea sa.

A susținut că, după separarea de pârât, acesta a contribuit de cîteva ori financiar, însă nu prea participă la educarea copilului, totul rezumându-se într-un final la petrecerea timpului ocazional a tatălui cu copilul.

A afirmat că, având în vedere că, între ei nu există o înțelegere privitor la locul de trai al copilului minor, potrivit art. 38 alin. (2) lit. d) din Codul familiei, în cazul lipsei unui acord între soți prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile și interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soți, instanța judecătorească este obligată să determine care dintre părinți va plăti pensia

de întreținere a copiilor minori și mărimea acesteia, și să stabilească cu cine dintre părinți vor locui copiii minori după divorț.

A declarat că, participă activ și interesat în procesul de creștere și întreținere a copilului minor, fiind la întreținerea sa permanentă, fapt ce îndreptățește să solicite instanței de judecata stabilirea domiciliului copilului minor, ***** cu ea.

A notat că, oportunitatea stabilirii domiciliului copilului minor cu ea rezultă și din atașamentul copilului față dc mamă, cît și al mamei față de copil.

A relevat că, în cazul examinării litigiilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor în cazul în care părinții locuiesc separat, în state diferite, urmează să se țină cont exclusiv de interesul superior al copilului.

A invocat că, este convinsă că, interesul copilului minor este de a crește într-un mediu sigur, alături de mamă.

A mai invocat că, între ea și pârât nu există un acord sau contract încheiat cu privire la modul de plată a pensiei de întreținere.

A comunicat că, cheltuielile lunare pentru întreținerea unui copil sunt peste 10 000 de lei, acestea constituind alimentația, grădinița, medicamentele, serviciile comunale, îmbrăcămintea, încălțămintea, alte activități de dezvoltare personală și intelectuală, precum și alte cheltuieli neprevăzute.

A susținut că, potrivit datelor Biroului National de Statistică, minimul de existență pentru copiii în vîrstă de 1-7 ani în orașele mari, pentru primul trimestru al anului 2024, este de 2 731,2 lei, iar pentru al doilea trimestru - 2 973,3 lei, media anuala fiind de 2 852,3 lei.

A afirmat că, ***** s-a născut la data de *****, astfel, la moment copilul minor are deja împliniți 2 ani și 10 luni.

A relatat că, aceste sume reprezintă minimul de existență, însă nu asigură o dezvoltare fizică, mentală, spirituală, morală și socială în mod deplin a unui copil minor de vârsta respectivă. De altfel, minimul de existență reprezintă volumul minimal de bunuri materiale și servicii necesare pentru satisfacerea cerințelor primordiale, asigurarea menținerii sănătății și susținerii viabilității omului, iar informația Biroului National de Statistică în acest sens este doar cu titlu de informare și nu una obligatorie. Un copil are nevoie și are și dreptul să beneficieze de o creștere în condiții care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială în mod deplin, iar condițiile se asigură de către părinți

A notat că, pârâtul are venituri neregulate și fluctuabile, astfel, urmând a fi aplicate prevederile art. 76 din Codul familiei.

A menționat că, pentru a nu leza dreptul copilului de a beneficia de pensia de întreținere în fiecare lună, este oportun de a fi stabilită și încasată pensia de întreținere într-o sumă bănească fixă în mărime de 5 000 de lei lunar pînă la

atingerea majoratului de către copil, care de altfel este și o sumă aproximativă de referință cu datele Biroului Național de Statistică și pe care pârâtul este capabil să o achite și va face față unei asemenea sume, dat fiind faptul că, are obligația de întreținere a copilului.

Solicită admiterea acțiunii, stabilirea domiciliului copilului minor, *****, născut la data de *****, cu ea și încasarea de la pârât în beneficiul său a pensiei de întreținere a copilului minor, *****, născut la data de *****, în mărime de 5 000 de lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată până la atingerea majoratului de către copil, precum și a taxei de stat în sumă de 200 de lei, a taxei de timbru în sumă de 200 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei Veronica Josu, avocatul Cornel Slanina a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată pârâtul Vadim Dimici nu s-a prezentat, fiind citat legal despre locul, data și ora ședinței de judecată (f. d. 19).

Audiind reprezentanții părților, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră acțiunea întemeiată și care urmează a fi admisă parțial din următoarele motive.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care

au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În ședința de judecată s-a stabilit că, reclamanta Veronica Josu și pârâtul Vadim Dimici s-au aflat în relație de concubinaj, iar din această relație la data de ***** s-a născut copilul *****.

Conform art. 51 alin. (2) și (3) din Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepția cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educație din partea părinților, la dezvoltarea capacităților intelectuale, la libertatea gândirii și conștiinței, la apărarea demnității și onoarei.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinți, cu buneii, frații, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinților, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinții au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Art. 63 alin. (2) - (5) din Codul familiei prevede că, la determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere şi avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți. În cazul în care lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanța de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent. În cazul indicat la alin. (4), părintele care locuiește separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în considerație vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuiește separat, frecventarea studiilor/participarea la activități extrașcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Conform art. 16 și 17 din Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-și cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului. Copilul separat de un părinte sau de ambii părinți, care locuiește în Republica Moldova sau în orice altă țară, are dreptul să întrețină relații personale și contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Conform avizului Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Centru, municipiul Chișinău, Veronica Josu dispune de spațiu locativ, condiții de trai decente, pentru creșterea, dezvoltarea, educarea și întreținerea copilului minor.

În această ordine de idei, luând în considerație vîrsta copilului minor ***** – 3 ani și locuirea acestuia cu mama Veronica Josu, instanța de judecată consideră necesar de a stabili domiciliul copilului minor *****, născut la data de *****, cu mama Veronica Josu.

Totodată, instanța de judecată reține că, stabilind domiciliul copilului minor cu mama, nu împiedică exercitarea dreptului tatălui la întrevederi cu copilul, cât și participarea acestuia în educarea și creșterea copilului.

Conform art. 48 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Conform art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Conform art. 74 alin. (1) din Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori şi copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

Totodată, conform art. 3 alin. (1) din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la New York la 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

În sensul art. 18 alin. (1) din Convenția cu privire la drepturile copilului, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

Situație similară este reglementată şi la art. 27 alin. (1) şi (2) din Convenție, care statuează că, statele părți recunosc dreptul oricărui copil de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. Părinților și oricărei alte persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare în vederea dezvoltării copilului.

Conform art. 18 alin. (1) din Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.

În această ordine de idei, se reține că, atât normele de drept prevăzute de Codul familiei, cât şi cele internaționale stabilesc că, răspunderea pentru creșterea copilului şi asigurarea dezvoltării lui le revine ambilor părinți, care indiferent de

situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Conform art. 76 alin. (1) și (2) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu şi/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art. 75.

Cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părților, de alte circumstanțe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Se reține că, starea materială reprezintă situația social-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreținerea unei vieți decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deținute în proprietate, a veniturilor obținute din activități generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influențează nemijlocit aspectul economic al persoanei (ex. capacitatea de muncă, studiile etc).

Starea familială definește conjunctura şi relațiile persoanei (părintelui) în interiorul comunității umane în care coabitează, întemeiate prin căsătorie sau izvorâtă din rudenie, cum ar fi numărul copiilor şi persoanelor aflate la întreținere.

Sintagma „alte circumstanțe importante” extinde sfera de aplicare a art. 75 din Codul familiei pentru ipotezele nereglementate de lege, însă, care, se pot ivi în cadrul examinării unor litigii de acest gen, lăsând o marjă de apreciere instanței de judecată din perspectiva unor factori care nu se încadrează în condițiile reliefate supra (ex. chestiuni de ordin medical).

Astfel, întru respectarea dezideratelor descrise mai sus, urmează să se țină cont de principiul interesului superior al copilului consacrat la art. 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului la care Republica Moldova este parte, de menținerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinți care nu se află în relații de căsătorie, precum şi de proporționalitatea cuantumului pensiei de întreținere pentru fiecare copil în parte.

Conform informației Biroului Național de Statistică, anexată la materialele dosarului, valoarea minimul de existență pentru copii cu vârsta între 1-7 ani în

orașele mari, pentru primul trimestru al anului 2024 constituie 2 731,20 de lei, iar pentru al doilea trimestru constituie 2 973,30 de lei.

Instanța de judecată reține că, cuantumul stabilit de Biroul Național de Statistică este unul orientativ și nu obligatoriu. Or, pe lângă minimul de existență mai sunt și cheltuieli legate de frecventarea instituției preșcolare, procurarea hainelor, cheltuieli strict necesare creșterii şi evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului.

În această ordine de idei, instanța de judecată ține să menționeze că, părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, atât fizică, cât și psihologică, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență.

Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Vadim Dimici în beneficiul Veronicăi Josu pensia de întreținere a copilului minor, *****, născut la data de *****, în mărime de 3 000 de lei lunar, începând cu data de 01 septembrie 2025 pînă la atingerea majoratului de către copil.

Or, instanța nu poate reține cuantumul solicitat de către reclamantă în mărime de 5 000 de lei lunar, deoarece după cum s-a menționat, dezvoltarea, creșterea şi educarea copilului sunt obligațiunile stricte ale ambilor părinți, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau nu cu copilul, fiind de obligația ambilor părinți să suporte cheltuielile de întreținere, astfel, nu poate fi pusă pe seama tatălui întreaga sumă pentru întreținerea copilului.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedura civila, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Din materialele dosarului rezultă că, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta a achitat taxa de stat în mărime de 200 de lei și taxa de timbru în sumă de 200 de lei (f. d. 2, 3).

De asemenea, din materialele dosarului că, în cadrul prezentului proces, reclamanta a fost reprezentată de către avocatul Cornel Slanina, împuternicit prin mandatul nr. MA 2173611 din 14 august 2025 (f. d. 4), iar pentru serviciile de asistență juridică a achitat suma de 5 000 de lei (f. d. 13).

Prin urmare, reieșind din faptul că, acțiunea a fost admisă parțial, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Vadim Dimici în beneficiul Veronicăi Josu cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei, taxa de timbru în sumă de 200 de lei și taxa de stat în sumă de 200 de lei.

În conformitate cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) din Codul de procedură civilă, scutirile de taxa de stat și/sau de taxa de timbru sunt prevăzute de pct. 1 din anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023 și se aplică în modul prevăzut de alin. (4) din prezentul articol.

Conform pct. 1.1.2. din anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții în acțiunile privind încasarea pensiei de întreținere.

Art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă prevede că, valoarea acțiunii se determină din suma totală a obligațiilor de plată pe un an – în acțiunile pentru plata pensiei de întreținere.

Conform pct. 1.1.2. din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat, pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, pentru cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil, dacă valoarea acțiunii este de 5001–50000 lei, taxa de stat constituie 250 lei + 4% din valoarea acțiunii care depășește 5001 lei.

În așa împrejurări, reținând prevederile legale menționate, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Vadim Dimici în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 489,96 de lei, pentru pretenția cu privire la încasarea pensiei de întreținere de la care reclamanta este scutită prin lege (3 000 lei×12 = 36 000-5001= 30999×4% = 1 239,96 + 250).

În conformitate cu art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

hotărăște:

Se admite parțial acțiunea depusă de către Veronica Josu împotriva lui Vadim Dimici, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului

sectorul Botanica, municipiul Chișinău cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și a cheltuielilor de judecată.

Se determină domiciliul copilului minor, *****, născut la data de *****, cu mama Veronica Josu (IDNP *****).

Se încasează de la Vadim Dimici (IDNP *****) în beneficiul Veronicăi Josu (IDNP *****) pensia de întreținere a copilului minor, *****, născut la data de *****, în mărime de 3 000 (trei mii) de lei lunar, începând cu data de 01 septembrie 2025 pînă la atingerea majoratului de către copil.

Hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere se execută imediat.

Se încasează de la Vadim Dimici (IDNP *****) în beneficiul Veronicăi Josu (IDNP *****) cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 (cinci mii) de lei, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei și taxa de stat în sumă de 200 (două sute cincizeci) de lei.

Se încasează de la Vadim Dimici (IDNP *****) în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 489,96 (o mie patru sute optzeci și nouă lei 96 bani) de lei, pentru pretenția cu privire la încasarea pensiei de întreținere de la care reclamanta este scutită prin lege.

În rest acțiunea se respinge.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței, Tatiana Balan
judecătorul